

havn á hundrað ára degnum fyri donsku grundvallarlógini. Hvi skal brikslíð tá einans ráma Föroyar.

Íslendingar vóru har niðri. Hava teir veðsett Ísland? Finnar vóru har og Norðmenn, Sviar og Bretar vóru eisini. Eru nú øll hesi lond veðsett til Danmarkar? — Tað kundi verið forvitnisligt at vitað, hvat „Dagblaðið“ hevur at fortelja um alt, ið nú er veðsett til Danmarkar.

J. H. Danbjørg.

Verður einki gjørt við innangandstjørðina?

Ásannað er manga ferðina, at hin føroyska jörðin gevur lítið av sær. Hon liggur órøkt, hon liggur sum hagi. Aftur at øllum øðrum sum vit innfyta, mugu vit eisini flyta inn frá útlondum búnaðarvörur: mjólk, egg og ikki at tala um kjótið og tað nógvu páleggs-innflytingina, ið hevur vundið so nógva upp á seg í seinastuni.

Skiltigt er, at hetta er ikki góður samfelagsligur ókonomiur. Sjúgvurin er og verður hövudsvinnuvegur okkara; men ógvuliga óhált er at hava ein vinnustrong. Tað ásanna øll lond, og allastaðni royna menn at bóta um aðrar vinnur, ela skapa úr nýggjum hjálpanði hjávinnum.

Her á landi hava menn sjálvandi roynt at greiða orsakir til, at jarðavinnan, sum einaferð var hövudsvinna okkara, skuldi soleiðis falla niður fyri og gerast á flestum plássum til ein reinan og skæran viðfáning. Sjálvandi er tað sjúgvurin, sum fær skuldina. Tá ið Føroyingurin fekk fôr og havið gjørdist atgongiligt, át sjóvinnan seg inn á hina gomlu jarðavinnuna og gloypti hana. Alt mannført fôr til sjós, og bóndin misti hús-kallarnar.

Aðrar orsakir verða eisini drignar fram. Sölulíkindini eru ring. Útlendsku búnaðarvörurnar verða fluttar inn, og so liggur hin føroyski búnaðurin innibrendur við sínum.

Eitt av tí síðsta ein hevur sæð sett verða fram um henda fyri Føroyar athugaliga spurning er tað, at jörðin er ov smábýtt. Arvaviðurskiptini hava karvað hana sundur, og maður kann ikki liva av teirri jörð hann eigur. Hann noyðist til sjós ella at søkja sær onnur starv, og so fær hann ikki stundir at røkja jörðina.

Ein onnur áskoðan.

Men sum vit sá í tí áhuga-verða tíðindabrevinum av Viðareiði, sum stóð í tveimum av teimum síðstu nr. av hesum

blaði, verður henda meining um jarðaviddina mótsögd. Har verður hildið fram, at bóndagarðar t. d. eru ov stórir. Hagar sum hoyra til slíkar stórar garðar, geva so nógvan seyð, at bóndanur er ikki neyðugt at dyrka innangarðsjörð (bø) sína. Hin ódyrkaði hagin kastar so nógva sær, at hann kann lata böin liggja í forna — roynir kanska at fáa so mikið av grasi, at hann kann leska seyðin um veturin, tá ið harðveður gerst. — Henda frásögn tekur so eisini lívið av gremjanini um ringan kjótprið, og at jarðavinnan ikki loysir seg. Sjálvandi skal seyður og hagi røkjust, um góð úrtøka skal fáast; men kann bert seyðabrúk geva mátti, at siga heila ársinntøku, so er væl fingið burtur úr. Tí seyður skal ikki verða røktur alt árið, so har kann væl bera til at fáa ein trolaratúr upp í millum.

Ikki alla staðni somu viðurskipti.

Tó er at siga, at ikki eru allastaðni í Føroyum slík viðurskipti. Bóndi kann hava stórt markatal, men hagi hansara gevur ikki so nógvan seyð, at hann kann leggja böjörðina burtur og lita alt á hagan. Hagarnir í Føroyum eru ógvuliga ójavnir, bæði viðv. grasvökstri og veðurlagi, og summastaðni eru líkindi sera ring, sjálvt við góðari røkt at fáa nakað munandi burtur úr.

Ein fløktur jarðasurningur.

Sum mangar ferðir áður nevnt er jarðasurningurin her í Føroyum ógvuliga fløktur og víðgreindur. Finnast kann vera at, at jarðavinnan liggur á láni, og hon breyðföðir ov fá, og landið fær ov lítið burtur úr henni. Men orsökirnar til afturgongu ella tövan í sama stað eru vist ikki altíð tær, ið ávístar verða, sum eru flest allar av einum ytru uppruna. Ivaleyst er, at skal jarðarbrúkið koma til heiður og æru aftur, má tað fáa munagott av huganum og alskinum; sum teir gomlu hövdu til tað. Nú er ringt at skapa alsk og hug, har tað ikki finnst. Føroyingar flestir hava mist allan hug til landið. Men ringast er, at teir, sum jörðina eiga, skulu hava mist hugin. Tí tað hava teir, tá ið hon er teimum eitt bert tiltak. Maður, sum eigur bø, og einki ger við hann, er ikki góður við hann. Jörð fyrri binum rætta jarðamanninum er ikki bert eitt deytt evni, sum gevur inntøkur. Hon er sum eitt lív, ið skal verða røkt og ansað — ikki pínd ella liggja í órøkt. Samfelagið skal gera tær ytru stöðurnar góðar, men best var at fingið menn fram at við tí rætta huginum.

50 ár í sama virki.

Tað man vera sjáldan, at menn hava so langan arbeiðisdag í sama virki, kann ein siga, og á sama virkistaði.

Onsdagin 15. juni kundi Karl Öster á Tvöroyri halda 50 ára minnisdag sum bakari, og hevur hann ongantið skift pláss hesi nógva ár. Hann fór í starvi sum 16 ára gamal hjá A/S Mortensen. So steddagið helta felagið, og handilshúsin við úthúsum vóru keypt av A.T. (Arbeidaranna Trolaradrift). Teir tóku eisini bakarið og Karl Öster helt áfram at arbeiða í sínum gamla arbeiðsplássi.

Karl Öster er arbeiðisfúsur maður enn. Arbeiði hansara hevur fært við sær, at hann er vörðin kendur við nógva fólk, og fær hann tað skoðsmál frá øllum, sum hitta hann og heita á hann, um tað er heima við hús ella í bakarinum, at hann er fríttligur og dæmlikur maður og góður at heita á. Honum skal verða ynskt eydna og lukka við degnum og áhaldandi starvsmegi í framtíðini.

n.

Eplir

Í vetur kundi ein fleiri ferðir, í »14 september« lesa, at vit keyptu ov lítið av eplum, og nú siggi eg í Sosialinum nr. 21, í einum brævi av Viðareiði, nokur orð um tað sama. Men tað er ikki so lógið um vit eru eitt sindur varnir við at keypa føroysk eplir, tí óivað eru tað fleiri enn eg. sum eru illa roynd av teimum. Eg keypti til dømis seinasta heyst 3 sekkir frá einum eysturoyingi, men tað gjörði so

mikið, at eg aldri keypi eplir, fyrr enn eg havi sætt tey. Meginparturin av teimum vóru so mogin, at tað neyvan hevði funnist nakað krýatúr, sum hevði etið tey. Sjálvandi eru tað nógva góð eplir í Føroyum, men hettar dømið er ikki tað einasta eg veit, tí tað kom einaferð ein maður og bjóðaði mær væl »sorteraði« eplir. Eg keypti tá ein sekk, men har vóru einans avskorin eplir í, so tað eru slíkir seljarar sum spilla eplasöluna í Føroyum og ikki vit keyparar, sjálvt um prisirin er nóg hægri á teim føroysku enn á teim útlendsku.

Havn 5/6 49

Andreas Hansen

Gösta Grön
MERGJAR

FØROYSK
grønsápa
er tann besta

Lastvognskoyrnig

Anton Arge (y) Húsabrugv

Tlf. 443

ØU eiga at brúka

Føroyska hondsápu
frá fabrik OKKARA

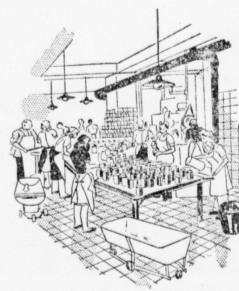
Grót og skervur.

ØU, ið vilja keypa skerv ella grót eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða góldin fyrst, áðrenn tey verða heimað. Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

Froðbiar sóknar kommuna.

Deiða vinfólk inn á gólvið
er dósamatur frá
HOULBERG tukur...

Kemur gestur á gátt, og hjallurin er tómur, hava tygum altíð okkurt for-kunnugt at bjóða, um dósamatur frá HOULBERG er í húsinum. Dósamatur frá HOULBERG er til í mongum slag, og alt er tað gjørt úr besta tilfari og undir strangasta eftirliti. Havið altíð nakrar HOULBERGARAR niðurfyri heima ella á sjógv!

Umboð:
B. Mortensen
Tórshavn - tlf. 326

S. HOULBERG A/S
KØDBYEN KØBENHAVN